

GROENLINKS

Aan: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Groningen
Betreft: schriftelijke vragen ex art. 41 RvO inz. Alleenstaande Studerende Moeders
Groningen, 3 december 2014

Op de website van de gemeente Groningen wordt vermeld dat alleenstaande ouders vaak liever voor hun jonge kind(eren) willen zorgen dan op zoek gaan naar een baan. „Met een bijstandsuitkering kunt u hiervoor kiezen. U bent niet meer verplicht werk te accepteren of te zoeken. Maar u moet dan wel een opleiding of stage volgen. Zo hebt u later betere kansen op een baan.”

Eén van die alleenstaande ouders is Els, die een MBO-opleiding volgt in de hoop een baan te vinden nadat zij haar studie heeft afgerond. Els heeft geen uitkering, maar vult haar studiefinanciering aan met een bijbaan. Daar betaalt zij haar vaste lasten van, maar ook haar studie en studieboeken. Els komt maar moeilijk rond, maar ze zet door omdat zij een betere toekomst voor haar zoon wil. Kom je bij Els over de vloer, dan doet de flat klein en troosteloos aan. De wasmachine van Els is al ruim een maand kapot en Els moet alles met de hand doen. Grote wassen brengt ze noodgedwongen naar de wasserette, maar liever niet, want dat kost geld. Els probeert een nieuwe wasmachine aan te vragen via de witgoedregeling van de gemeente. Zij komt daar echter niet voor in aanmerking, omdat zij een studie volgt, ook al leeft zij al meer dan vijf jaar van een inkomen dat niet hoger is dan 110% van de bijstandsnorm.

Een student als Els heeft volgens gemeentelijke regelgeving geen recht op de witgoedregeling. Wel kan ze misschien in aanmerking komen voor bijzondere bijstand maar dan moet ze eerst een lening aanvragen bij de GKB. Pas als ze daarvoor een afwijzing krijgt kan ze een aanvraag indienen voor bijzondere bijstand.

Wat GroenLinks betreft worden alleenstaande ouders als Els gestimuleerd en ondersteund om een studie te volgen. Zij zouden financieel ondersteunt moeten worden om studie en ouderschap te kunnen combineren, indien er geen andere vangnet is. Met het huidige beleid vallen mensen als Els tussen wal en schip, omdat zij worden uitgesloten van regelingen en voorzieningen die er voor andere stadjes met een minimuminkomen wel zijn, zoals de witgoedregeling.

Naar aanleiding van het voorgaande heeft de fractie van GroenLinks de volgende vragen:

1. Is het college bekend met de problematiek waar mensen als Els mee te maken hebben? Wat is de mening van het college daarover en wat zou het college Els adviseren ?
2. Is het college het met GroenLinks eens dat ongelijke gevallen ongelijk moeten worden behandeld en dat er meer maatwerk geleverd dient te worden? Zo ja, hoe zou dat er in het geval van Els uit kunnen zien?

In Nederland zijn voor de doelgroep studerende alleenstaande ouders verschillende initiatieven ontplooid. Zo kent Spijkenisse het Steunpunt Studerende Moeders: een steunpunt voor en door moeders, in 2006 belangeloos opgericht door Annemieke de Jong tijdens haar studie, omdat zij zag dat er voor de groep studerende moeders weinig steun is. Het Steunpunt gelooft dat ervaringsdeskundigen die zelf jong en alleenstaande moeder zijn en dit weten te combineren met een opleiding en of werk, een zeer belangrijke rol (sleutelfiguur) kunnen spelen en dat het Steunpunt dan ook een zeer belangrijke bijdrage kan leveren aan het stimuleren en bevorderen van de scholing en arbeidsparticipatie en het voorkomen van vroegtijdig schooluitval.

3. Is het college bekend met initiatieven als het steunpunt voor studerende moeders? Ziet het college mogelijkheden om te onderzoeken of een dergelijk steunpunt levensvatbaar zou zijn in Groningen?

Namens de fractie van GroenLinks,
Glimina Chakor